

οι αλλεργίες στον σκύλο

Intro text

Οι αλλεργίες του σκύλου

Τι ακριβώς είναι αυτή η αλλεργία; Τι την προκαλεί;

Ο υπεύθυνος είναι... ο ίδιος ο οργανισμός του σκύλου που πάσχει! Το ανοσοποιητικό σύστημα (δηλαδή ο μηχανισμός άμυνας) του αλλεργικού σκύλου αντιδρά με υπερβολικό τρόπο σε τελείως αθώες ουσίες, που κανονικά δεν προκαλούν καμμία αντίδραση. Οι ουσίες αυτές ονομάζονται αντιγόνα ή αλλεργιογόνα. Ακόμη δεν είναι απόλυτα γνωστό για ποιους λόγους ο οργανισμός χάνει το μέτρο στην αντίδρασή του, και πολλές έρευνες επικεντρώνονται σε αυτό το θέμα. Πάντως, φαίνεται ότι οι περισσότερες αλλεργίες είναι γενετικά προγραμματισμένες.

Πώς θα υποψιαστείτε ότι ο σκύλος σας είναι αλλεργικός;

Θα τον δείτε να ξύνεται, έντονα και επίμονα. Μερικές φορές, εκτός από το γνωστό ξύσιμο με το πόδι, ο σκύλος μπορεί να ξύνεται και με άλλους τρόπους όπως συνεχές γλείψιμο μιας περιοχής (ιδιαίτερα στα δάκτυλα των πρόσθιων ποδιών), επίμονο δάγκωμα, ή τρίψιμο πάνω σε έπιπλα κλπ. Σε πιο σοβαρές περιπτώσεις, παρουσιάζονται και αλλοιώσεις στο δέρμα όπως γρατσουνιές και τραύματα, που τα προκαλεί ο ίδιος στον εαυτό του, κοκκινίλες, περιοχές χωρίς τρίχωμα, κακή κατάσταση του τριχώματος και άλλα. Επίσης, κάποιοι αλλεργικοί σκύλοι παθαίνουν πολύ εύκολα ωτίτιδες. Υπάρχουν και άλλες εκδηλώσεις αλλεργίας (αναπνευστικές, πεπτικές κλπ) αλλά εμφανίζονται πιο σπάνια.

Οι κυριότερες μορφές αλλεργίας είναι:

Αλλεργική δερματίτιδα από ψύλλους.

Εδώ δεν μιλάμε για τη συνηθισμένη ενόχληση που προκαλούν οι ψύλλοι σε οποιοδήποτε σκύλο, αλλά για μια αλλεργική αντίδραση στα τσιμπήματά τους, που εκδηλώνεται με πολύ έντονη φαγούρα. Ενδιαφέρον είναι ότι οι σκύλοι που είναι αλλεργικοί στους ψύλλους, επειδή συνεχώς ξύνονται και γλύφονται, καταφέρνουν να αφαιρέσουν τους περισσότερους ψύλλους από πάνω τους. Έτσι, είναι πολύ δύσκολο να τους βρούμε! Όμως αρκεί το τσίμπημα ενός και μόνο ψύλλου, για να πυροδοτήσει την αλλεργική αντίδραση.

Αλλεργία σε αντιγόνα του περιβάλλοντος (ατοπία).

Εδώ ο οργανισμός του σκύλου αντιδρά σε ουσίες όπως η γύρη κάποιου συγκεκριμένου φυτού ή διάφοροι μικροοργανισμοί που ζουν στη σκόνη του σπιτιού κλπ. Όταν το αλλεργιογόνο εμφανίζεται κάποιες εποχές του χρόνου (πχ αν είναι γύρη φυτού), ο σκύλος ξύνεται μόνο στις εποχές αυτές!

Αλλεργία σε συστατικά της τροφής (τροφική αλλεργία).

Σε αυτήν την περίπτωση η αντίδραση προκαλείται από κάποια ζωική πρωτεΐνη της τροφής, η οποία σε μη αλλεργικό σκύλο δεν προκαλεί κανένα πρόβλημα. Συνήθως διαχωρίζουμε τις πρωτεΐνες της τροφής ανάλογα με την προέλευσή τους. Έτσι λέμε ότι ένας σκύλος είναι αλλεργικός πχ στο μοσχάρι, ή το αρνί, το κοτόπουλο κλπ.

Ο τρόπος με τον οποίο εκδηλώνονται τελικά οι αλλεργίες αυτές είναι περίπου ίδιος, δηλαδή βασικά με φαγούρα! Υπάρχουν μικρές διαφορές μεταξύ τους, αλλά δεν είναι αρκετές για να καταλάβει κανείς ποιο είδος αλλεργίας εκδηλώνεται στο συγκεκριμένο σκύλο. Επίσης, όταν ένας σκύλος ξύνεται, δεν είναι καν βέβαιο ότι οφείλεται σε αλλεργία! Υπάρχουν και άλλα πιθανά αίτια. Αυτό σημαίνει ότι ο κτηνίατρος, βλέποντας ένα σκύλο να ξύνεται, δεν μπορεί να ξέρει αν αυτό οφείλεται σε ψώρα, τροφική αλλεργία, ατοπία κλπ, επειδή δεν υπάρχει κάποιο χαρακτηριστικό σύμπτωμα.

Έτσι, για να μπορέσει να καταλήξει σε μια διάγνωση χρειάζεται να ακολουθήσει μια σειρά από διαγνωστικές δοκιμές και εξετάσεις. Σε αυτή τη φάση χρειάζεται υπομονή και συνεργασία από την πλευρά του ιδιοκτήτη, γιατί η πλήρης διερεύνηση περιστατικών αυτού του είδους απαιτεί χρόνο.

Συνήθως, χρειάζεται πρώτα να αποκλειστούν άλλα αίτια φαγούρας (πχ ψώρα). Στη συνέχεια, αποκλείονται με σειρά η αλλεργία από ψύλλους (βάζοντας το κατάλληλο φάρμακο), η τροφική αλλεργία με μια δοκιμαστική χρονική περίοδο που ο σκύλος τρώει μόνο μια ειδική υποαλλεργική δίαιτα και τέλος αν ο σκύλος εξακολουθεί να ξύνεται συνήθως πρόκειται για ατοπία. Η σωστή

διάγνωση του είδους της αλλεργίας και του αιτίου που οφείλεται είναι απαραίτητη για να γίνει η κατάλληλη θεραπεία.

Η αλλεργία, οποιασδήποτε μορφής και αν είναι, είναι μια πάθηση που πολύ σπάνια μπορεί να θεραπευτεί οριστικά. Συνήθως συνοδεύει το σκύλο για μια ζωή. Με την κατάλληλη θεραπεία, όμως, μπορούμε να ελέγξουμε τα συμπτώματά της, και να δώσουμε στο σκύλο μια καλή ποιότητα ζωής, χωρίς ταλαιπωρία από τη φαγούρα.

Οι κύριες επιλογές για τη διαχείριση των αλλεργικών σκύλων είναι:

- Αποφυγή του υπεύθυνου αλλεργιογόνου.

Αυτό είναι το πιο εύκολο και πρακτικό, γι' αυτό και το προτιμούμε στις περιπτώσεις που είναι εφικτό. Για παράδειγμα, στην αλλεργία από ψύλλους φροντίζουμε να βάζουμε πάντοτε τα κατάλληλα φάρμακα στο σκύλο μας και στο περιβάλλον του, ώστε να μην έχει ποτέ ψύλλους επάνω του. Στην τροφική αλλεργία, αν ξέρουμε ότι ο σκύλος μας είναι αλλεργικός πχ στο αρνί, δεν του δίνουμε ποτέ τροφή που να το περιέχει.

- Φάρμακα που μειώνουν τη φαγούρα.

Τέτοια είναι βασικά η κορτιζόνη, τα αντιισταμινικά και τελευταία η κυκλοσπορίνη-α. Χρειάζονται στα ζώα που είναι αδύνατον να αποφύγουν τα αλλεργιογόνα, πχ σε ένα σκύλο με ατοπία που δεν μπορεί να αλλάξει περιβάλλον. Συμβουλευτείτε οπωσδήποτε τον κτηνίατρό σας, γιατί χορηγούνται με ειδικό τρόπο, ενώ μπορεί να υπάρξουν και παρενέργειες.

- Θεραπεία απευαισθητοποίησης:

Έχει στόχο να κάνει τον οργανισμό του σκύλου να σταματήσει να αντιδρά στο αλλεργιογόνο. Είναι πολύ χρήσιμη για την περίπτωση της ατοπίας. Δεν είναι όμως πολύ διαδεδομένη μορφή θεραπείας γιατί είναι εξειδικευμένη και έχει υψηλό κόστος.